

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 15. Serpentum & draconum stupenda cicuratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

nis diebus, corpori nudo refrigerando, angues, cinguli instar, circumplicant? Quod & mulierculæ, in Italia, obseruant.

Sic gelidum collo neçtit Flaccilla draconem.
Agyrtæ, seu medici circumforanei, non solum circumferunt serpentes, sed etiam eos de collo, & brachijs suspendunt, theriacis suis, & alexipharmacis fisci. Natura ipsa Pnyllos, Ophiogenes, & Troglodytas dominos viperarum fecit; Pnylli venenum innoxij fugunt. Hinc eos Cato, per Libyæ deserta iter faciens, secum duxit, vt serpentium ictibus mederentur, quemadmodum scribit Plutarchus. Hexagon Cyprius Ophiogenes, Romæ in, dolium serpentium, experimenti causâ, fuit coniectus, & illæsus inde extractus. Troglodytæ etiam vocant serpentes sine nocumento. Ea natura est genti: non supra naturam, cum neque rostratis animalibus hæc venena obsint, quorum antidotum potest & homini à natura dari, vt muniatur, & venenata non metuat, sed metu coërceat. Quæ non tantum subigit timore, sed etiã familiaritate.

§. XV.

*Serpentum & draconum stupenda cicuratio,
& subjectio.*

De

- Plin. l. 10.
74. De aspide miraculum Philarcho reddatur, is enim auctor est, cum ad mensam cuiusdam veniens in Aegypto aleretur assidue, enixam catulos, quorum ab uno filium hospiti interemptum: illam reuersam ad consuetudinem cibi intellexisse culpam, & necem intulisse catulo, nec postea in reatum id reuersam. De Heraclide Philosopho Pontico Laertius refert, quod cum adhuc puer esset, draconem enutriuerit, quem, quoad vixit, habuerit deinceps domestica conuersatione. Pote-
rat de hoc dici: *Et delectabitur infans ab ubere, super foramine aspidis: & in cauerna reguli, qui ablactatus fuerit, manum suam mittet.* Quod & alij conuenit. Cuius est
Aelian. lib. 13. var. in Achaia, nomine Patrae. In ea puer (Thoas hist. c. 46. ab alijs nominatus) draconem paruulum emebat, magnaq; cum cura educabat. Cumq; creuisset, loquebatur, quasi cum intelligente, ludens, ac dormiens cum ipso. Quum vero ad ingentem magnitudinem draco peruenisset, in solitudinem a ciuibus est dimissus. Post, cum puer adolescens factus, reuersus a spectaculo quodam, cum aliquibus equalibus, in latrones incidisset, & clamorem extulisset, ecce draco praesto est, & alios in fugam vertit, alios interimit, ipsum vero saluum conseruat. Vides educatos

catos in familiaritatem serpentes, immo dracones, sed, postquam nimium excreuerunt, in loca sola eliminatos. De alio xxx. cubitorum serpente capto, Alexandriam peruecto, ac fame cicurato, alibi historiam prolixè recitavi. De L. Roscio Fabato Tullius ita scribit: *Quid amores, ac deliciae tuae Roscius? num aut ipse, aut pro eo Lanuuium totum mentiebatur? qui, cum esset in cunabulis, edacareturq; in Selonio (qui est campus Lanuuii) noctis lumine apposito, experrecta nutrix animaduertit puerum dormientem circumplexum serpentis amplexu, quo aspectu exterrita, clamorem sustulit. Pater autem Roscii ad aruspices retulit, qui responderunt, nihil illo puero clarius, nihil nobilius fore. Nempe* quia & Herculem serpentes in cunis clarum fecerunt. Legimus & Tiberium Cæsarem serpentem draconem in delicijs habuisse, ei que ex consuetudine, manu sua cibum ministrare solitum; quem cum is corrosus à formicis reperisset, monitus est, cauendam sibi esse vim multitudinis. Formicas enim populi significatum habere, non fabula tantum Pelei Thessaliae regis, verum & prodigiosa somnia declarant. Nam & Nero paulò antè, quàm extingueretur,

In serpente, explicato ex Diodoro Siculo, lib. 3. bibliothecae. hist. n. 36. Cic. lib. 1. de diuin.

Suetonius in Tiberio.

Lucian.
in Ale-
xandro.

retur, visus est sibi per somnium pennatarum formicarum multitudine oppleri. Vterque igitur & Roscij, & Tiberij serpens innoxius, vterque fatidicus fuit; quamvis fortasse, non sine superstitiosa credulitate. Quemadmodum & ille draco, quem impostor quidam per Pontum circumduxit, vulgoque persuasit, eum esse Pellæū Æsculapium, certaque responsa dare solere. Deridebant Christiani eam imposturam, & præstigias detegebant. Qua de causa, si vellet oracula sua instituire, Atheniensium ritu, denunciatio fiebat talis: *Si quis impius, aut Christianus, aut Epicureus mysteriorum explorator accessit, discedat.* Sub hac protinus expellebantur, illo præeunte, dicenteque: **FORAS PELLANTVR CHRISTIANI.** Non poterat nimirum, his præsentibus, fatuos homines fallere Orcus, Christi virtute eneruatus: sicut & Paulus spiritum Pytho-nem è puella expulit. *Videntes autem de-*

Act. 16. 19. mini eius, quia exiuit spes questus eorum, apprehendentes Paulum & Silam perduxerunt in forum ad principes, & offerentes eos magistratibus dixerunt: Hi homines conturbant civitatem nostram. Falsi sunt ergo potestatem hominibus dari nõ in serpentes modò, sed etiam

etiam in pythones & dæmones serpentum moderatores, & rectores. Quamobrem magnum adhuc nobis relictum est in bestias dominium; & verè dixit Iacobus: *omnis natura bestiarum, & volucrum, & serpentium, & ceterorum domantur, & domita sunt à natura humana.* Miriora Lucianus de dracone Alexandri Pseudomantis; & plura Casaubonus, curis secundis ad Suetonium, Torrentius in Tiberium Suetonij. Iustinus certè tradit, ita olim Hannibale authore, contra Eumenem, regi Prusiæ serpentes profuisse, vt nouo cõmento victor existeret. Nam omne serpentium genus in fictiles lagenas conijci iussit, medioq; prælio in naues hostium misit. Id primùm Ponticis ridiculum visum, fictilibus dimicare, qui ferro nequeant. Sed vbi serpentibus naues repleri cœpère; ancipiti periculo circumuenti, hosti victoriam cessère.

Iac. 3. 7.

Iustin.
lib. 39. 32.

§. XVI.

Piscium quoque esse aliquam disciplinam.

Cur autem addit, & ceterorum? num aliud restat genus animalium? Restat vtique, nempe piscium. At de his maior est difficultas, cum pisces nec membra auditus, nec foramina habere doceat Aristoteles,

Aristoteles,

les,